

РЕШЕНИЕ

№ 913

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 13.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1762** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба А. Д. А., А. И. Г. и Н. Е. Т. срещу писмо изх. № РОК18-ГР94-938 от 16.01.2019 г. на Кмета на Район „О. купел“, с което на жалбоподателите се нарежда, на основание чл.223 от ЗУТ, в 20-дневен срок да премахнат поставените ограждения в собствения им имот и да осигурят свободен достъп до всички части на имота.

Жалбоподателите А. Д. А., А. И. Г. и Н. Е. Т. в жалбата и чрез адв. Н. в становището му в открито съдебно заседание, излагат съображения за незаконосъобразност на издадения административен акт. Считат, че е постановен при липса на компетентност, пороци във формата и противоречие с разпоредбата на чл.64 от Закона за собствеността. Излагат съображения, че като е тълкувал тази разпоредба превратно, административният орган е излязъл извън компетенциите си, поради което искат актът да бъде обявен за нищожен, евентуално – отменен. Претендират заплащането на разноски по списък.

Ответникът Кметът на Район „О. купел“, представляван от юрк. Б., счита, че оспореното писмо не представлява индивидуален административен акт, тъй като с него на се засягат правата на жалбоподателите, а има информативен характер. поради което жалбата е недопустима, а алтернативно смята, че същата е неоснователна. Моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския

хonorар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирани лица, адресат на същия, и в срок. Доколкото се иска обявяване на нищожност, то това може да се прави и без ограничение във времето.

Съдът не споделя възраженията на ответника, че оспореното писмо не е индивидуален административен акт. С последното е отправено разпореждане до жалбоподателите, независимо, че същото е направено под формата на писмо, с което се нарежда, на основание чл.223 от ЗУТ, в 20-дневен срок да премахнат поставените ограждения в собствения им имот и да осигурят свободен достъп до всички части на имота.

Следователно, писмото засяга интересите на заявителя, представлява индивидуален административен акт и подлежи на обжалване по реда на АПК.

Независимо дали това разпореждане може да породи правно действие или не, ако е нищожно, доколкото нищожните актове създават правна привидност за това, то лицата са заинтересовани да искат обявяването ѝ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съдът, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, установява следното:

Оспореното писмо е нищожно, като постановено при липсата на компетентност на административния орган и не в установената от закона форма.

С оспореното писмо изх. № РОК18-ГР94-938 от 16.01.2019 г. на Кмета на Район „О. купел“, с което на жалбоподателите се нарежда, на основание чл.223 от ЗУТ, в 20-дневен срок да премахнат поставените ограждения в собствения им имот и да осигурят свободен достъп до всички части на имота.

В писмото се твърди, че са изпълнени следните строителни работи:

- Поставена е ограда по северната граница на имота и вътре в имота на около 2 м. от фасадата на сградата, изпълнена от вертикални и хоризонтални метални профили с приблизителна височина около 1.30 м.;
- В североизточната част на имота е положена асфалтова настилка с площ около 150 кв.м., като достъпът до този участък от имота е ограничен с верига;
- В югозападния ъгъл на имота е поставена беседка /градински елемент/ с височина до 2.50 м. и мрежа с височина около 1,50 м., като по този начин се препятства достъпа до тази част на имота с приблизителна площ от 130 кв.м.

Доколкото разпореждането е насочено към премахване на „огражденията“, очевидно от него са изключени описаните асфалтова настилка и беседка.

Премахването на огради, разпоредено по административен ред става в два случая:

Това може да стане със заповед на кмета на общината или упълномощено от него длъжностно лице, по чл.225а от ЗУТ, когато става въпрос за незаконен по смисъла на чл.225, ал.2 от ЗУТ строеж, или със заповед на кмета на общината по чл.195, ал.5 от ЗУТ, когато оградата е неподходяща по местонахождение, разположение, вид и материали.

На първо място, за да има правомощията за издаването на горните разпореждания, кметът на района следва да е надлежно упълномощен от кмета на общината, каквито пълномощия по делото не са представени.

И на второ място, очевидно е, че и в двата случая става въпрос за издаването на административен акт, в задължително определена от закона форма – на мотивирана заповед.

Следователно, разпореждането за премахване на „огражденията“, дадено от кмета на района в процесното писмо е нищожно.

В допълнение, споровете между съсобственици и тези между собствениците на земята и суперфициарните собственици относно ползването на имота не се решават по административен ред, а по общия исков ред със завеждането на съответни искове по реда на ГПК пред гражданския съд.

По изложените съображения и на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК, съдът следва да обяви оспорения административен акт за нищожен.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателите имат право да им бъдат присъдени разноски, съответно за това да ангажиран бюджета на ответника. Своевременно е поискано и доказано възстановяването на сумите, платени за държавна такса по делото, както и адвокатско възнаграждение, платено от А. Д. А. в брой при подписването на договор за правна защита и съдействие в размер на 550 лв. Съдът счита за неоснователно направеното възражение за прекомерност, предвид минималния размер по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за административни дела по ЗУТ, който е 600 лв., доколкото именно такова като основание за издаване на акта /чл.223 от ЗУТ/ е посочил в него административният орган.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалба А. Д. А., А. И. Г. и Н. Е. Т. срещу писмо изх. № РОК18-ГР94-938 от 16.01.2019 г. на Кмета на Район „О. купел“ – Столична община.

ОСЪЖДА Столична община / Район „О. купел“/ да заплати на А. Д. А. с ЕГН [ЕГН], разноски за държавна такса в размер на 10 / десет/ лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 600 / шестстотин/ лева.

ОСЪЖДА Столична община / Район „О. купел“/ да заплати на А. И. Г. с ЕГН [ЕГН], разноски за държавна такса в размер на 10 / десет/ лева.

ОСЪЖДА Столична община / Район „О. купел“/ да заплати на Н. Е. Т. С ЕГН [ЕГН], разноски за държавна такса в размер на 10 / десет/ лева.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: